Ч. 119. Пятниця 30 мая (12 червня) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Революция в Сербії. — До ситуациї. — З ради державної. — Справа австро-угорскої угоди. — Угорский сойм. — З Балкану.)

З Білграду наспіла вість, що в Сербії вибухла революция. Короля Александра і королеву Драґу і двох мінїстрів убито. Близших вістий поки що нема.

Як доносять з Відня, ходить в парляментарних кругах чутка, що німецке сторонництво народне робить заходи, аби утворити нову коаліцию в парляменті, в склад котрої увійшли би Німцї, Чехи і Поляки. Рівночасно записують Narodni Listy чутку, немов би заносило ся па зміну в кабінетї, а то в наслідок покликаня покликаня до кабінету представителя Німців п. Дершати і представителя Чехів п. Кафтана. Однако всьо то суть лиш поголоски, котрі звертають на себе увагу лише тому, що рівночасно виринула вість про сотворене нової парляментарної коаліциї.

Вчера по полудни відбуло ся засїдане панів під проводом президента кн. Віндішґреца. По відчитаню дневного порядку вніс президент, аби на тім засїданю довершено вибору окремої комісиї для нарад над угодовими предложенями. Внесене то принято. Ухвалено також внесене президента, аби угодові предложеня, як також і инші предложеня, що надійшли з палати послів, передано без першого читаня комісиям. З дневного порядку придїлено закон о знесеню службових кавций буджетовій комісиї. По виборі комісиї угодової засїдане закрито.

Справа австро-угорскої угоди наближає ся тепер до розвязки. Наради в митовій і угодовій комісиї поступають наперед, а з тим стає ся з кождим днем жизненнїйшим питане, як ту справу перевести в посольскій палатї. Не зважаючи навіть на становище ческих послів в тій справі, представляє она не малі трудности задля великого обему законних начерків, так що вже з технїчних взглядів нарада над тими начерками показує ся неможливою, наколи сторонництва не погодять ся що-до відповідного способу поступованя. Grazer Tagespost пише про ту справу ось що: „Наколи сторонництва будуть держати ся дотеперішної байдужности, то угода загрязне не в політичних але в технїчних трудностях. Усунене тях трудностий вимагає охочого спіділаня всїх сторонництв що-до техніки нарад і економії часу. Чи буде можливим в тім короткім часї, який дїлить нас від нарад над угодою в повній палатї, довести до якогось порозуміня, щоби усунути технїчні трудности, натхнути посольску палату рішучостию до витревалої пильности в роботї, від того буде зависїти успішність теперішної сесиї державної ради. Вправдї не бракує понуки до розбудженя рішучости, виходячої поза межі всякої партийности. Та понука лежить передовсїм в торговельно-політичних моментах. Чим більше часу минає, тим скорше мусять всї дійти до сьвідомости, що проволока в полагодженю австро-угорскої угоди задля торговельно-політичних наслідків, які з сего мусять конечно виринути, не дасть ся нїяким способом виправдати внутрішньо-політичними взглядами, бо то була би шкода заподіяна жизненним інтересам населеня всїх народностий. В тім взглядї промовляють факти так рішучо, що можна сподївати ся сильного напору задля торговельно-політичних речинців на дальший розвиток політичного положеня.“ — В тій самій справі близький д-рови Керберови орґан Montagsrevue розводить ся над можливостю обструкциї і доказує, що Чехи, наколиб почали обструкцию, лише пострадалиб в национальнім і політичнім напрямі.

На вчерашнім засїданю угорского сойму відповідав мінїстер скарбу Люкач на інтерпеляцию в справі рільній. На жолоби інтерпелянтів, що число державних урядів сільних зменшило ся, мінїстер доказував, що приватні

---

15)

РУСЯВЕ ВОЛОСЄ.

(*З англійского* — **А. Серджента**).

(Дальше).

Она вже знала, що було би дармо опирати ся єму. Она лиш на хвильку притулила ся до него, дала ся трохи попестити і цїлувати і провела єго відтак до дверий дому. Знов самітний вечер! В Німеччинї не відступав він нїколи від неї, але тут майже половину дня перебував без неї, а часом і кілька днів. Чи не любив єї вже так як перше? Або може ждав лиш, як казав, аж доки она не буде могла показати ся з ним в товаристві і улагодити гнїв стрия? Джессі сиділа і роздумувала над тими справами, коли вже Юрий давно відійшов.

В самотї полетїли мимо волї єї гадки до свояків і дому, котрий покинула. Холод, нужда, голод тих минулих днїв були тепер вже далеко від неї, але она дуже добре пригадувала собі то всьо, їй впало на гадку, що ще нїколи не просила Юрия, аби додержав слова і післав бабцї трохи гроший і якої поживи і она завстидала ся, що була така невдячна. Прийшла їй нагла гадка, що від котрої почервонїли трохи єї уста а очи заяснїли радостию. Піде на Міль Стріт, занесе бабцї всї ті добрі річи, котрих она певно потребує. Длячого не мала би того зробити вже нинї вечером? Чого відкладати? До роботи не мала нічого, гроший було досить в хатї; темної ночи на дворі і довгої вандрівки улицями не боялa ся. Вечер був зимний але хороший; ще нинї занесе подарунок.

То було благородне чувство, але чувство таке, котре би Юрий Оствальд був з цїлої сили поборював, колиб був мав хоч слабе причуте о нїм. Але Джессі не знала, що значить страх і ледве знала, що то єсть осторожність. Она скоро здоймила сьвяточну одїж і взяла звичайну темну, яку носила рано і сказавши кілька слів оправданя до панї Фоґ, вийшла з дому з чорною торбинкою в руцї, перекинувши через плече великий, тяжкий шаль.

Панї Фоґ ждала сего вечера довго на неї. Але прийшла північ, перші години нового дня, надійшов відтак сїрий ранок січневий, а Джессі не вертала. Ніч покрила єї і малий домок в Мед Вель не бачив єї вже нїколи.

13.

Як вже було сказано, вечер був зимний, коли Джессі під впливом сього чувства любви до свояків пустила ся в свою на кождий спосіб досить нерозумну дорогу. Пішла пішки до найблившої головної улицї і тут заосмотрила свою торбу ріжними средствами поживи, які, як она знала, були найпотрібнїйші для єї бабки. Тепла хустка, перекинена через руку, була призначена також для згорблених плечий панї Флїнт і Джессі сховала на самий спід торби флящину найлїпшої француской горівки. Ідучи улицею роздумувала, що не буде завдавати собі великого труду, аби бачити бабку, що імовірно сидить тепер десь в найтеплїйшім кутику якого шинку. Нї, она зложить свої дарунки в комнатї бабки і поговорить з Дедді Тротером, котрий хоч і буде єї ганьбити, то однако не в силї ударити; она лишить єму ще й кілька золотівок і обіцяє, що прийде за кілька днів. Подарунки певне змякшать серце старої, так що она буде могла знов досить безпечно удати ся там, не боячи ся, що панї Флїнт нападе на неї з патиком, або з яким иншим оружием, яке їй попаде в руку.

Була лише шеста година, коли она вийшла і їй здавало ся, що має дуже богато часу. Коли верне о одинайцятій вечером домів, то буде ще досить вчасно, бо Юрия не було, а панї Фоґ не дуже журила ся своєю молодою чиншівничкою. Одинока трудвість, яка Джессю ждала, була дорога, котрою она мала йти до Уайтчепель. Она вибрала ся з наміром, аби — як була призвичаєна дома — перейти цїлу дорогу пішки, але вже по короткім часї зміркувала, що було би простою неможливостию, іти так цїлу дорогу. Взяти фіякра? То був в очах Джессі маєток. Задержала ся на улици і почала розважувати. Поважний поліцияит, що кілька хвиль їй приглядав ся, приступив до неї і промовив:

— Заблудили, панночко?

— Я хотїла би дїстати ся на Міль Стріт в Уайтчепель — відповіла Джессі живо. — Не можете менї сказати, як я там дїстану ся?

— Підземною зелїзницею найскорше — відповів поліцияит. — Ідїть на Бекер Стріт а звідтам можете їхати до Ольдґет; а з Ольдґет знаєте вже дорогу?

крамарі, оказуючи більшу рухливість і не потребуючи вязати ся деякими формальними взглядами, які обовязують державу, розвинули в в продажи соли в послідних часах живу діяльність. Але то збільшене приватної торговлї солию не виходить на шкоду публики, противно, кошти заряду в державних урядах суть значні, а відповідно до закона мусять бути дочислені до ціни соли. З тої причини правительство має намір і дальше закривати державні уряди соли. Мінїстер вказував дальше, що консумция соли на Угорщині замість збільшати ся, маліє і признав, що купцям уділяє ся торговельних кредитів. Відповідь мінїстра викликала крик серед опозициї і над нею відбуде ся дискусия на слїдуючім засїданю палати.

Два італїяньскі кораблї, що стояли в Солуни, виїхали вже з того порту. Туреччина повідомила амбасадорів австрийско-угорского і росийского, що з увязнених після солуньских подій Болгарів випущено 406 на волю, 270 відослано шупасом до вітчини, 60 остає ще в слїдстві, а 20 стане перед судом. — Прийшла вість, що на північ від Солуня турецке войско побило ватагу повстанців; на побоєвищи лишили повстанці 15 трупів і 20 карабінів. — З Филипополя доносять, що відтам вибрала ся ватага узброєних Македонців і скрила ся на границі вілєту. — Туреччина зброїть ся з поспіхом мимо всїх толків про мирні заходи Начевича.

Новинки.

Львів дня 11-го червня 1903.

— **Відзначеня.** Є. Вел. Цїсар надав радникови Двору і шефови бюра президияльного в Намістництві у Львові, Ґуставови Мавтнерови, командорский хрест ордера Франц Йосифа, а радникови Намістництва Тадею Шавловскому титул і характер радника Двору з увільненем від такси.

— **Почетне горожаньство** надала рада міста Заліщик Є. Е. п. Намістникови гр. Льву Пінїньскому.

— **Краєва комісия аґрарна для переводженя зміжу або комасациї.** П. Намістник в порозуміню з Виділом краєвим і п. Президентом ц. к. висшого суду краєвого у Львові іменував ц. к. радника Двору і заступника Маршалка краєвого дра Тадея Пілята першим, а Мечислава Онишкевича члена Виділу краєвого, другим заступником ц. к. краєвої комісиї аґрарної. Дальше іменував п. Намістник ц. к. радника Двору Антона Єґермана референтом, ц. к. старосту Ґустава Брікнера заступником референта тоїж комісиї, а наконець в порозуміню з виділом краєвим і Президентами ц. к. висшого суду краєвого у Львові і в Кракові ц. к. секретаря Намістництва Леопольда Попеля місцевим комісарем аґрарним з осїдком урядовим у Львові. — П. Президент ц. к. висшого суду краєвого визначив до краєвої комісиї аґрарної членів зі стану судейского: ц. к. радників висшого суду краєвого Альфреда Посуховского, Бойомира Жарского, Володимира Вількего і Володислава Півоцкого, а на їх заступників ц. к. радника суду краєвого Николая Герасимовича і ц. к. радника суду краєвого дра Маркиля Місїньского. — Наконець Виділ краєвий іменував своїми делеґатами до краєвої комісиї аґрарної члена Виділу краєвого д ра Станислава Домбского, а его заступником Фр. Розвадовского, посла на сойм краєвий і директора товариства кредитового земского.

— **П. Стефан Турин** зложив II-ий іспит державний з виділу інжинериї в політехнїчній школї в Градци і рівночасно одержав премію 150 К за найлїпші роботи з мостів.

— **Наукова прогулька.** Студенти II. і III. року львівскої академії ветеринариї виїздять під проводом проф. Крулїковского і ад'юнкта академії д-ра Маньковского на виставу в Гановері. По дорозї прогульковці звидять ветеринарийні школи і лябораториї в Дрезнї, Липску, Гали і Берлинї. Кошти подорожи покриє правительство.

— **Концерт у Львові.** В недїлю дня 14 с. м. устроює в сали товариства „Зьвізда“ (при ул. Францїшканьскій ч. 7) школа слуг заходом товариства „Кружок українських дївчат“ при співучасти орхестри товариства „Реміснича бурса“ людовий концерт в честь Тараса Шевченка. Програма: I. 1. Орхестра. 2. Вступне слово. 3. Кониський-Лисенко: „Молитва“, хор. 4. Чайченко: „Шевченкова могила“, деклямация. 5. Орхестра. — II. 6. „Туга за родиною“ і „Журба“, хори. 7. Шевченко: „Хустина“, деклямация. 8. Масляк-Вербицкий: „Де Днїпро наш“, хор. 9. Шевченко: „Сирітский великдень“, деклямация. III. „Занаморочена“, комедия в 1 дїї К. Алексович. Початок точно о 5 годині пополудни. Цїни місць: I-рядний фотель 1 К, II-рядний 60 сот., крісло 40 сот., вступ на салю 20 сот. Просить ся всїх о як найчисленнїйшу участь.

— **Проща до Зарваниці.** В першій половині липня с. р. уряджує товариство „Руска Хата“ в Станиславові громадну поїздку відпустову до чудотворних ікон Пр. Матери Божої і Ісуса Христа в Зарваниці. Для тих, що хотять взяти участь, подає ся до відомости, що кошти винесуть 4 К, а то їзда зелїзницею III. кл. зі Стрнислaвова до Озерян або Монастириск і до Зарваниці фірами і назад. Програма їзди установлена на 24 годин. Виїзд в суботу вечером, а приїзд до Станиславова в недїлю в ночи. Близших пояснень уділює товариство „Руска Хата“ в Станиславові пл. Франц-Иосифа ч. 3, до котрої також і зголошеня просить ся надсилати. В цїли установленя програми, котру подасть ся в своїм часї до загальної відомости, належить зголошуватись і гроші переслати найдальше до 25 с. м.

— **Вступні іспити** до 1-ої кляси і до кляси приготовляючої в рускій (II-ій) гімназиї в Перемишли відбудуть ся сего року в четвер 16 липня о годині 8-ій рано. Вп. родичі або опікуни дїтий мають зголосити дитину бодай о оден день наперед і при зголошеню предложити: 1. метрику ученика, 2. шкільне сьвідоцтво, як він ходив до школи, 3. посьвідчене, що ученик має рік перед тим защіплену або відновлену віспу.

— **З товариства св. Ольги.** Комітет, зложений з оо. Евг. Гузара, Ал. Стефановича і з п. Мариї Білецкої, управляючий в імени руского товариства педаґоґічного женьским інститутом св. Ольги у Львові, розписує отсим конкурс на посаду настоятельки сего института. Задачею настоятельки буде: надзір над наукою, наглядане на порядок і виховавче ведене молодїжи. (Для части господарскої призначаєсь инша особа). Від компетенток жадає ся учительского образованя і прикмет відповідних до веденя дївчат. Рефлектуючі кандидатки зволять зголоситись до 1 н. ст. липня с. р. осо-

---

— О — відповіла Джессі — звідтам я вже трафлю.

Від Ольдґет ішло всьо добре і гладко, Джессі прецінь виросла на Міль Енд Ред і була тут як дома. Їй видало ся дивним, що єї знов потручують в товпі і місять по ногах.

В часї коротких послідних місяців єї житє цїлковито було змінило ся, було забезпечене і вигідне; єї скоро розвиваючий ся смак годив ся з привичками Оствальда і она мала вроджену любов для хороших форм, красок і тонів. Єї аж трясло, коли мусїла переходити попри обрязклих, сьміючих ся мужчин і ще поганїйші женщини; навіть товпа бідної, честної голоти трохи єї разила і она вминала зі страхом громади ремісничих хлопців, що позабиравши ся шістками попід рамена, з свиставками в устах і паличками в руках ішли півперек цїлого хідника, або купки фабричних дївчат з підстриженим з переду волосєм, немов би їх дотик могло їй принести шкоду або сором. Взагалї уличне житє, хоч їй дуже добре звістне, не було для неї нїколи приманчивим, а тепер відчувала она перед ним якусь відразу і страх, якого перше не зазнавала. Між мигаючими сьвітлами буд з яблоками і сумішию мужчин і женщин мигали перед очима Джессі немов сонні привиди ніжні, запашні, сині і темно фіолетні краски Середземного моря, сніґом вкриті вершки, що сияли в рожевім сьвітлї, горді палати і сїрі храми, які здвигали ся в далеких, чужих містах. Длячого она в тій хвили пригадала собі на ті місця, була би не уміла сказати, але їй видавало ся так, немов би ті всї брудні улиці перед нею не були дїйстностию лише сном. Як часто снив ся їй той той брудний Уайтчешель, а коли пробудила ся, пригадала собі, що она в порті полудневого моря з его туркусовими і аметистовими тїнями.

Вкінци дійшла до Міль Стріт. Дім, в котрім она перевела більшу половину свого молодого житя, виглядав саме так, як все виглядав, а однако она дивила ся на неї з якимсь зачудованем. Чи то було можливе, що она мешкала в таким брудним будинку? І чи то могло бути, що Юрий міг єї собі взяти з тої темної, нужденної нори, аби завести єї на пречудні місця, одїти єї чисто і красно і дати їй всьо, чого она бажала — навіть любов, котрої бажає кожде жіноче серце? Єї аж в горлї щось стиснуло, коли погадала о его доброті. В тім мягкім настрою пристрастної любви і вірности для улюбленого чоловіка отворила она двері дому і побігла сходами на гору.

Нїхто не стрітив єї; але хоч би й так було, то тепер в єї новій одежи був би єї нїхто не пізнав. Она була вправді просто одїта, але єї одїж була якась паньска, котра була би мешканцям з Міль Стріт і Бальдвін Курт зараз зрадила, що она вже не належить до них. Она дійшла до комнати, в котрій мешкала панї Флїнт; в темноті чалила за клямкою і легко отворила двері. Комната була цїлком темна. Крізь маленьке віконце видко було маленький кусник неба, слабо зачервененого від сьвітла льондоньских лямп, але то було й цїле сьвітло, яке впадало до комнати.

Джессі задержала ся рішучо.

— Дедді — відозвала ся вкінци — чи ти тут?

Тоді порушило ся щось в однім кутї. Якась темна стать підняла ся і підійшла до неї півперек комнати. Джессі налякана хотїла утїкати, але вже було за пізно.

— То я Джессі — відозвав ся голос, який она дуже добре знала. — Лише я. Не бій ся. Я не зроблю тобі нїчого.

Він зайшов поза неї і тихо замкнув двері.

— Ти, Стефане? — спитала Джессі змішана — але що ти тут робиш?

— Я ждав на тебе — відповів він.

— На мене? На мене? Алеж ти не міг знати, що я коли небудь прийду.

— Я знав, що ти прийдеш, Джессі. Я знав, що ти колись в соромі і болю проволїчеш ся до твого родинного дому і найдеш его пустим.

— Але я не прийшла нї в соромі нї з болем — крикнула Джессі з обуренем — я щасливійша, як коли небудь в житю була.

— Але нагородою гріху єсть смерть — сказав Стефан з торжественною повагою.

— То всьо мене не обходить — відповіла она спокійно — я не розумію тих ріжних мудрощий армії спасенія. Я прийшла лише по те, аби бабці принести деякі річи. Тут єсть чай і хлїб і тютюн і фляшка горівки тай тепла хустка. Ах, я маю тут богато всячини в моїй торбі?

— А хто то всьо заплатив, Джессі?

— Я очивидно — сказала молода женщина з гордим сьміхом — я тепер дуже богата в порівнаню з тим, що я була. Маю всьо, чого забажаю.

— На короткий час. Нагородою гріха — повторив Стефан торжественним голосом — єсть все смерть. Колись — коли не зараз.

— Стефане, як ти мене лякаєш — сказала Джессі — і ти все мене лякав, коли так говорив. Чого ти тут?

— Я ждав на тебе, Джессі. Кажу тобі, що я знав, що ти прийдеш. Кождого вечера сиджу я тут кілька годин в тій комнаті і молю ся за тебе та хочу і бажаю, аби ти прийшла до мене. Я знав, що вкінци дістану тебе назад. Ти тут і я велїв тобі прийти.

— Я була би лїпше зробила, колиб була не йшла — сказала Джессі і подала ся назад. — Погадати, що ти за мене молив ся і бажав мати мене, а я о тім нїчого не знала! Менї здає ся, що то була лиш моя воля, що я прийшла сюди нинї вечером.

— Нї, не то. Ти прийшла як відповідь на мою молитву. Ти прийшла, бо я так хотїв, аби ти прийшла. Я одержав дозвіл перебувати в тій комнатї чотири тиждні кождого дня ко-

бисто або письменно до п. Марії Білецкої у Львові (ул. св. Софії, ч. 9 а), виказати свої сьвідоцтва і дотеперішне занятє, евентуально своє уздібнє до музики або сьпіву, а коли-б були членами комітету незвістні, вказати на сьвідоцтво якої компетентної особи. — Від комітету інститута св. Ольги у Львові.

— **Обікража почтового воза.** Перед кількома днями пропав з воза почтового, що їхав з Лукавиці до Ліська, мішок з грошевими посилками, в котрім було 1.414 К 31 с. В кілька годин опісля знайдено мішок, розуміє ся порожний межи Лукавицею а Посадою ліською. Підозріного о крадіж кондуктора почтового Антона Бренкевича з Ліска арештовано і відставлено до суду повітового.

— **Наслідки перестраху.** З Ріки (Фіюме) доносять про таку подію: В Шуцаку добачено від кількох днів, що хтось зриває з мурів плякати оповіщаючі заведенє доразових судів. Вчерашної ночи прихопила поліция ученика Сушича, сина нотаря, в хвили коли він здирав плякат. Поліциян зловив єго а хлопець так перепудив ся, що зі страху онiмів. Лікарі орекли, що стан хлопця єсть дуже грізний.

— **Многонадійні молодці.** З Рави рускої щезли два многонадійні молодці Абрамко Фішер і Марко Бльох і здаєсь, що пустились до Америки. Але що оба многонадійні молодці постановили відбути так далеку подорож чужим коштом і против волі капіталістів позичили собі у них гроший на вічне віддане, то поліция розіслала за ними гончі телеграми на всі сторони сьвіта. Річ була така: В Раві рускій єсть фабрика виробів зі щетини під фірмою Фішер і Гох. Властителі тої фабрика потребуючи часом гроший, запозичають ся у купця Айзика Райцфельда на короткий речинець і в тій цїли посилають часом свої діти по гроші до Айзика. Дня 8 с. м. принесла Райцфельдови донька Гоха 1.400 К яко часть випозиченої суми. На другий день рано прийшов до него многонадійний Абрамко і просив в імени батька о 1400 К. Райцфельд дав гроші, не жадаючи навіть квіта. Вечером прийшла знов донька Гоха і просила о 200 К для фабрики, а Райцфельд зажадав тоді поквітованя на всі побрані для фабрики гроші. Тоді викрило ся обманьство, але вже було за пізно, бо многонадійний Абрамко був вже від полудня зі своїм товаришем в дорозі до Америки.

ТЕЛЕГРАМИ.

Білгород 11 червня. Нині в ночи застрілено короля Александра і королеву Драґу. Утворено нове правительство. Конституцию з 6 цьвітня 1901 покликано назад до житя. Скупштину скликано на день 15 с. м. Діла сего довершило війско. Застрілено також президента міністрів, ґенерал-ад'ютанта Петровича і б. міністра війни Карловича. Вість о замаху стану принято в місті спокійно. Тіло королівскої пари виставлено на публичний вид в королівскій палаті. Замаху довершено в часі від 1/2 11-ої до 2-ої в ночи. Королем проклямовано князя Петра Караджорджевича.

Відень 11 червня. Князь Генрик голяндский, муж королевої Вільгельміни, виїхав з Відня до Габи.

Лісбона 11 червня. Вчера завитала тут американьска фльота, що єсть в дорозі до Німеччини.

Льондон 11 червня. В палаті послів виступив против міністра Чемберлена канцлер скарбу Річія в справі заграничної політики митової Чемберлена. Часописи кажуть, що наслідком тої незгоди поглядів між міністрами буде уступленє Чемберлена.

Софія 11 червня. Князь Фердинанд болгарский повернув вчера з своєї поїздки по краю до Софії

Ростов 11 червня. Коли корабель „Москва“ вернув з прогульки і причалив до берега в Азові, товпа публики війшли на корабельний поміст. Поміст заломив ся і богато осіб потонуло.

Пекин 11 червня. Згорів тут вчера будинок податковий. В будинку згоріло до 4 міліонів таелів т. є. 20 міліонів корон.

роткий час, аж доки тебе моєю молитвою і моєю волею не прикличу до себе. Нині минають ті чотири тижні, але моя молитва вислухана.

Одностайна, тверда бесіда того чоловіка немило доймила Джессію. Блеск єго темних очий, який она мимо пітьми могла замітити, наповнив єї страхом. Она розглядала ся довкола, куди могла би утечи.

— Де Дедді Троттер? — спитала налякана.

— Умер. Не було нікого, аби єго доглядав, коли ти утікла і він умер з голоду, як люди оповідають. Хто знає, ча не маєш ти на совісти єго смерти.

Джессі згорбила ся боязливо, немов би єго рука ударила єї.

— А — де — бабка? — спитала приглушеним голосом.

— Бабка має добру опіку. Она при мені. Я і Дік і Алісия Дрю дбаємо о неї. То чудо, що й она не умерла. Ти своєю недбалостию загнала до гробу Дедді Троттера, а була би убила й бабку. То ти зробила.

— Ні — ні! — скрикнула она з плачем — я не хотіла робити їм кривди — бабка мало мене не забила, заки я звідси утікла.

— Она виховувала тебе від малої дитини і ти повинна була дбати о неї — сказав Стефан твердо. — Колиб не чорна Саллі, що візвала моєї помочи, то й она була би умерла. Я виратував єї, Джессі, взяв єї до мого мешканя, ось тут зараз на розі Бальдвін Курт і плекаю єї як рідну матір. Держу єї все ще у себе і сказав їй, що она не пійде до дому убогих, доки я жию.

— Ти дуже добрий Стефане — сказала Джессі з плачем — ах, справді, я тепер буду ліпшою; буду старати ся, аби она не була тобі тягаром. Заведеш мене до неї, правда, Стефане?

— Очивидно! — відповів він а в єго хрипкім, немилім голосі чути було радість.

Він пустив Джессію сходами наперед себе, але коли опинили ся на улици, вхопив сильно єї рамя, немов би бояв ся, щоби она не утікла єму. Так ішли обоє улицею Міль Стріт аж до Бальдвін Курт. Перед дверми одного з домів того дому Стефан задержав ся і застукав. По кількох хвилях отворив двері блідий горбатий хлопець, в котрім Джессі сейчас пізнала свого давного ворога Діка Ера. На єї вид усьміхнув ся широко і скривив глумливо лице, але знов споважнів, коли єго брат шепнув єму кілька слів — слів, яких Джессіне могла зрозуміти. Але ті слова мали такий наслідок, що Дік замкнув двері, засунув засувку і заложив ланцух, так немов би сего вечера не мали бути більше отвирані. Джессі нагле задержала ся. Перший раз зродило ся в ній підозріне, чи може она вірити Стефанови Ерови. Чи він єї умисне заманив? Чи пустить єї нині вечером до дому?

Стефан видко відгадував єї гадки.

— Іди на гору — сказав привітливо і мягко — іди до своєї бабки. Она часто говорила про тебе і певне утішить ся, коли тебе побачить. Іди просто наперед. Я іду також.

— Я не можу довго бути — сказала Джессі боязливо — мушу бути перед — перед — одинайцятою дома.

— Будеш перед одинайцятою — відповів Ер.

Коли так говорили, вийшли по сходах на гору і Стефан отворив тепер двері малої пустої, дуже чистої, але слабо освітленої комнати. Джессі вийшла, а він за нею; відтак замкнув двері за собою і оперши ся о них, відозвав ся:

— Тепер ти дома. Ще далеко до одинайцятої, а однако ти вже дома, моя люба. То твій дім, Джессі, у мене, у Діка і у бабки. Ти раз заблукала ся, бідна дитинко, але другий раз вже не заблукаєш ся. Тут будеш під певним доглядом і лишиш ся, доки — доки аж не відпокутуєш своїх гріхів!

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ. часу.

Зі Львова

посп.	особ.	відходить
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ *) Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	„ *) Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова а Орлова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	6·30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в будні дни
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·10	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	7·20	„ Перемишля від $^{1}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$, Хирова
	9·55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підв., Грималова, Заліщик

До Львова

посп.	особ.	приходить
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7·35	„ *) Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Заліщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·—	„ *) Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Заліщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підв.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ *) Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята

*) Важний з днем отвореня шляху Львів-Самбір.

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).